

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0345

Informacje w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity) (COM(2013)0932 – C7-0006/2014 – 2010/0095(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednoczenie)

(2017/C 443/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0179) oraz zmieniony wniosek (COM(2013)0932),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114, 337 i 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0006/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 86 i art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0247/2014),
- A. mając na uwadze opinię grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2010)0095

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 kwietnia 2014 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE1 ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 , 337 i 43,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 lipca 2010 r. (Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s.142) i opinia z 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujednoczyć.
- (2) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału; zatem zakaz wprowadzania ograniczeń ilościowych dotyczących przepływu towarów oraz środków o skutkach równoważnych jest jedną z podstawowych zasad Unii.
- (3) Wspierając sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, należy zapewnić możliwie jak największą przejrzystość w zakresie krajowych inicjatyw dotyczących wprowadzania przepisów technicznych.
- (4) Bariery w handlu wypływające z przepisów technicznych dotyczących produktu są dopuszczalne jedynie tam, gdzie są konieczne do spełnienia niezbędnych wymagań oraz gdy służą interesowi publicznemu, którego stanowią gwarancję.
- (5) Komisja bezwzględnie musi mieć dostęp do niezbędnej informacji technicznej przed przyjęciem przepisów technicznych; zatem państwa członkowskie zobowiązane do ułatwiania wykonania tego zadania na mocy art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) powinny powiadamiać Komisję o swoich projektach w dziedzinie przepisów technicznych.
- (6) Wszystkie państwa członkowskie muszą być również powiadamiane o przepisach technicznych planowanych przez jakiegokolwiek państwo członkowskie.
- (7) Celem rynku wewnętrznego jest stworzenie środowiska prowadzącego do zwiększonej konkurencyjności przedsiębiorstw; zwiększona ilość dostarczanych informacji z jednej strony pomaga przedsiębiorstwom lepiej wykorzystać zalety samego rynku; należy zatem umożliwić podmiotom gospodarczym ocenę wpływu krajowych przepisów technicznych planowanych przez inne państwo członkowskie, podając do publicznej wiadomości tytuły projektów przepisów, o których powiadomiono, oraz poprzez przepisy dotyczące poufności takich projektów.
- (8) Dla zapewnienia bezpieczeństwa prawnego państwa członkowskie powinny podać do wiadomości publicznej, że krajowe przepisy techniczne zostały przyjęte zgodnie z formalnościami określonymi w niniejszej dyrektywie.
- (9) Jeżeli chodzi o przepisy techniczne dotyczące produktów, środki mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania lub stałego rozwoju rynku wymagają większej przejrzystości krajowych inicjatyw legislacyjnych oraz poszerzenia kryteriów i warunków służących do oceny potencjalnego wpływu proponowanych przepisów na rynek.
- (10) Konieczna jest ocena wszystkich wymagań dotyczących produktu oraz uwzględnienie rozwoju przepisów dotyczących produktów w krajowej praktyce.
- (11) Wymagania, inne niż specyfikacje techniczne, dotyczące cyklu życia produktu po wprowadzeniu go na rynek mogą negatywnie wpłynąć na swobodny przepływ tego produktu lub stworzyć przeszkody w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 lipca 2010 r. (Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 142) oraz opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r.

⁽³⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik III część A.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

- (12) Konieczne jest wyjaśnienie pojęcia przepisów technicznych *de facto*; w szczególności przepisy, na podstawie których organy władzy odsyłają do specyfikacji technicznych lub innych wymagań lub zachęcają do ich przestrzegania, oraz przepisy dotyczące produktów, z którymi związane są w interesie publicznym organy władzy publicznej, prowadzą do przyznania takiemu wymogowi lub specyfikacji i większej mocy wiążącej niż wynikałoby to z ich prywatnego źródła.
- (13) Komisja i państwa członkowskie muszą mieć wystarczająco długi czas, aby zaproponować poprawki do projektowanych środków, aby usunąć lub zmniejszyć wszelkie bariery, które mogłyby powstać w stosunku do swobodnego przepływu towarów.
- (14) Dane państwo członkowskie musi uwzględnić te poprawki przy tworzeniu ostatecznego tekstu projektowanych środków.
- (15) Cechą wewnętrznego rynku jest, że tam, gdzie państwa członkowskie nie mogą wdrożyć zasady wzajemnego uznawania, Komisja przyjmuje lub występuje z wnioskiem o przyjęcie wiążących aktów; został wprowadzony specjalny tymczasowy okres stosowania zasady *standstill*, aby zapobiec sytuacji, gdy wprowadzenie krajowych środków wpłynie negatywnie na przyjęcie wiążących aktów przez Parlament Europejski i Radę lub Komisję w tej samej dziedzinie.
- (16) Dane państwo członkowskie jest zobowiązane, na mocy ogólnych zobowiązań określonych w art. 4 ust. 3 TUE, odroczyć wdrożenie planowanych środków na okres wystarczający do przeprowadzenia wspólnej analizy poprawek lub do przygotowania projektu aktu ustawodawczego lub do przyjęcia wiążącego aktu przez Komisję.
- (17) Mając na względzie ułatwienie przyjmowania środków przez Parlament Europejski i Radę, państwa członkowskie powinny powstrzymać się przed przyjmowaniem przepisów technicznych po przyjęciu przez Radę stanowiska w pierwszym czytaniu w sprawie wniosku Komisji dotyczącego danego sektora.
- (18) Konieczne jest ustanowienie stałego komitetu, którego członkowie są powoływani przez państwa członkowskie i który ma za zadanie wspieranie wysiłków Komisji zmierzających do zmniejszenia jakichkolwiek skutków ubocznych dla swobodnego przepływu towarów.
- (19) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się poniższe terminy:

- a) „produkt” oznacza każdy wyprodukowany przemysłowo produkt lub każdy produkt rolniczy, włącznie z produktami rybnymi;
- b) „usługa” każda usługa społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każda usługa normalnie świadczona za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Do celów niniejszej definicji:

- (i) „na odległość” oznacza usługę świadczoną bez równoczesnej obecności stron;
- (ii) „drogą elektroniczną” oznacza, iż usługa jest wysyłana i odbierana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, i która jest całkowicie przesyłana, kierowana i otrzymywana za pomocą kabla, fal radiowych, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;
- (iii) „na indywidualne żądanie odbiorcy usług” oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Orientacyjny wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku I;

- c) „specyfikacja techniczna” oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

Termin „specyfikacja techniczna” obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowanego w stosunku do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi TFUE, produktów przeznaczonych do spożycia przez człowieka oraz zwierzęta, oraz produktów leczniczych określonych w art. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, jak również metody produkcji oraz przetwarzania odnoszące się do innych produktów, gdzie mają one wpływ na ich charakterystykę;

- d) „inne wymagania” oznaczają wymagania inne niż specyfikacje techniczne, nałożone na produkt w celu ochrony, w szczególności konsumentów i środowiska, które wpływają na jego cykl życiowy po wprowadzeniu go na rynek, takie jak warunki użytkowania, powtórne przetwarzanie, ponowne zastosowanie lub usuwanie, gdzie takie warunki mogą mieć istotny wpływ na skład lub rodzaj produktu lub obrót nim;
- e) „zasada dotycząca usług” wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowych, w znaczeniu lit. b), w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, z wyjątkiem zasad, które nie odnoszą się szczególnie do usług określonych w tej literze.

Do celów niniejszej definicji:

- (i) zasada traktowana jest jako szczególnie odnosząca się do usług społeczeństwa informacyjnego, biorąc pod uwagę jej uzasadnienie i część operacyjną, gdy celem szczególnym i celem jej wszystkich lub pojedynczych przepisów jest regulacja tych usług w sposób precyzyjny i ujęty celowo;
- (ii) zasada nie jest traktowana jako szczególnie odnosząca się do usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług w sposób dorozumiany lub marginalny;
- f) „przepisy techniczne” specyfikacje techniczne i inne wymagania bądź zasady dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, świadczenia usługi, ustanowienia operatora usług lub stosowania w państwie członkowskim lub na przeważającej jego części jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, z wyjątkiem określonych w art. 7, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu i stosowania produktu lub zakazujące świadczenia bądź korzystania z usługi lub ustanawiania dostawcy usług.

Przepisy techniczne *de facto* obejmują:

- (i) przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa członkowskiego, które odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź innych wymagań lub zasad dotyczących usług, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów lub zasad dotyczących usług, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności z zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne;
- (ii) dobrowolne porozumienia, w których władze publiczne są stroną umawiającą się, a które przewidują, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami albo zasadami dotyczącymi usług, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych;
- (iii) specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług, które powiązane są ze środkami fiskalnymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez wspomaganie przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług; specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług powiązane z systemami zabezpieczenia społecznego nie są objęte tym znaczeniem.

Obejmuje to przepisy techniczne nałożone przez organy wyznaczone przez państwa członkowskie oraz znajdujące się w wykazie sporządzonym i aktualizowanym, jeśli wystąpi taka konieczność przez Komisję w ramach Komitetu określonego w art. 2.

Taka sama procedura stosowana jest przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67) Ö.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

g) „projekt przepisu technicznego” tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu bądź zasady dotyczącej usług, włącznie z przepisami administracyjnymi, opracowany w celu ustanowienia ich lub doprowadzenia do ich ustanowienia jako przepisów technicznych, a który znajduje się na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) usług radiowej emisji dźwięku;

b) usług rozpowszechniania telewizyjnego, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁽¹⁾.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych przepisami Unii w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, o których mowa w dyrektywie 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych przepisami Unii w dziedzinie usług finansowych, których niewyczerpujący wykaz został zawarty w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

5. Z wyjątkiem art. 5 ust. 3, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ bądź przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

6. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do tych środków, które państwa członkowskie uznają za niezbędne, na mocy Traktatów, dla ochrony osób, a w szczególności pracowników, podczas stosowania produktów, pod warunkiem że środki pozostają bez wpływu na produkt.

Artykuł 2

Powołuje się Stały Komitet, złożony z przedstawicieli mianowanych przez państwa członkowskie, którzy mogą korzystać z pomocy ekspertów oraz doradców; przewodniczący jest przedstawicielem Komisji.

Komitet sporządza własny regulamin.

Artykuł 3

1. Komitet spotyka się przynajmniej dwa razy do roku.

Komitet zbiera się w specjalnym składzie w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

2. Komisja przedkłada Komitetowi sprawozdanie z wdrożenia i stosowania procedur ustanowionych w niniejszej dyrektywie i przedstawia projekty zmierzające do zniesienia istniejących i przewidywanych barier w handlu.

3. Komitet przedstawia swoją opinię odnośnie do komunikatów i projektów, określonych w ust. 2, i w związku z tym może w szczególności zaproponować, aby Komisja:

a) zapewniła, gdzie stosowne, aby uniknąć ryzyka barier w handlu, że początkowo zainteresowane państwa członkowskie zdecydują między sobą o stosownych środkach;

b) podjęła wszelkie stosowne środki;

c) określiła obszary, w których konieczna wydaje się harmonizacja, i, jeżeli pojawi się taka konieczność, przeprowadziła stosowną harmonizację w danym sektorze.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

4. Komisja musi się konsultować z Komitetem:
 - a) przy podejmowaniu decyzji odnośnie do wyboru konkretnego systemu służącego do wymiany informacji przewidzianego w niniejszej dyrektywie oraz przy wszelkich jego zmianach;
 - b) podczas sprawdzania działania systemu przewidzianego w niniejszej dyrektywie.
5. Komisja może konsultować z Komitetem każdy wstępny projekt przepisów technicznych, który został do niej przekazany.
6. Na wniosek przewodniczącego Komitetu lub państwa członkowskiego wszelkie zagadnienia dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy mogą zostać skierowane do Komitetu.
7. Obrady Komitetu oraz informacje, które zostają mu przedłożone, są tajne.

Jednakże Komitet i władze krajowe, pod warunkiem że podjęte są konieczne środki ostrożności, mogą konsultować się w celu uzyskania opinii eksperckiej z osobą fizyczną lub prawną, włącznie z osobami z sektora prywatnego.

8. W odniesieniu do zasad dotyczących usług, Komisja i Komitet mogą zasięgać opinii osób fizycznych lub prawnych, z branży przemysłowej lub środowiska akademickiego oraz, gdy jest to możliwe, reprezentatywnych organów zdolnych do wydawania ekspertyzy w sprawie celów socjalnych i społecznych oraz skutków każdego projektu zasady dotyczącej usług, oraz uwzględniać ich opinię w przypadku gdy się o to do nich zwrócono.

Artykuł 4

Państwa członkowskie informują Komisję, zgodnie z art. 5 ust. 1, o wszelkich wnioskach składanych w instytucjach normalizacyjnych o przygotowanie specyfikacji technicznych lub normy dla konkretnych produktów w celu wprowadzenia przepisów technicznych dla takich produktów w formie projektów przepisów technicznych, a także podają powody ich wprowadzenia.

Artykuł 5

1. Z zastrzeżeniem art. 7 państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy. Przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia przepisów technicznych, jeżeli nie zostało ono wyraźnie ujęte w projekcie.

Gdzie stosowne oraz jeżeli nie został on przesłany z uprzedzeniem, państwa członkowskie jednocześnie przekazują tekst podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji, zasadniczo i bezpośrednio z tym związanych, jeżeli znajomość takiego tekstu jest niezbędna do prawidłowej oceny implikacji, jakie niesie ze sobą projekt przepisów technicznych.

Państwa członkowskie przekazują projekt ponownie i na warunkach wymienionych w pierwszym i drugim akapicie niniejszego ustępu, jeżeli dokonają w tekście jakichś zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają wyjściowo przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają więcej specyfikacji lub wymagań lub zaostrzają wspomniane wymagania.

Bez uszczerbku dla przepisów tytułu VIII rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w przypadku gdy projekt stara się w szczególności ograniczyć obrót lub stosowanie substancji chemicznej, preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, państwa członkowskie przekazują również streszczenie lub odniesienia wszelkich ważnych danych odnoszących się do substancji, preparatu lub produktu oraz do znanych i dostępnych środków zastępczych, gdzie taka informacja może być dostępna, i przekazuje informację o przewidywanych skutkach na zdrowie publiczne, ochronę konsumenta i środowisko, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z zasadami przewidzianymi w odpowiedniej części sekcji II.3 w załączniku XV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 .

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

Komisja niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie o projekcie i wszelkich dokumentach, które zostały jej przekazane. Może także przekazać ten projekt w celu uzyskania opinii do Komitetu, określonego w art. 2, oraz, gdzie stosowne, do komitetu odpowiedzialnego za daną dziedzinę.

W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, określonych w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (iii), uwagi lub szczegółowe opinie Komisji lub państw członkowskich mogą dotyczyć jedynie aspektów, które mogą utrudnić handel lub, w stosunku do zasad dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług, a nie fiskalnych lub finansowych aspektów tego środka.

2. Komisja i państwa członkowskie mogą zgłaszać uwagi państwu członkowskiemu, które przesłało projekt przepisów technicznych; państwo członkowskie uwzględnia te uwagi tak dalece, jak to możliwe w kolejnych pracach nad projektem przepisów technicznych.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji ostateczny tekst przepisów technicznych.

4. Informacja dostarczona na mocy niniejszego artykułu nie jest traktowana jako poufna, z wyjątkiem gdy wyraźnie tego żąda zgłaszające państwo członkowskie. Każde takie żądanie musi być uzasadnione.

W takim przypadku, jeżeli podjęte są środki zabezpieczające, Komitet, określony w art. 2, i władze krajowe mogą zasięgnąć porady eksperckiej u osoby fizycznej lub prawnej z sektora prywatnego.

5. W przypadku, gdy projekt przepisów technicznych stanowi część środków, które należy przekazać Komisji jako projekt w ramach innego aktu Unii, państwa członkowskie mogą skierować komunikat, o którym mowa w ust. 1 w ramach tego innego aktu, pod warunkiem że formalnie wskażą, iż wspomniany komunikat także jest komunikatem do celów niniejszej dyrektywy.

Brak reakcji ze strony Komisji na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie projektów przepisów technicznych pozostaje bez uszczerbku dla decyzji, które mogą zostać podjęte w ramach innych aktów Unii.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o trzy miesiące, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu określonego w art. 5 ust. 1.

2. Państwa członkowskie odkładają w czasie:

— o cztery miesiące przyjęcie projektu przepisów technicznych w postaci dobrowolnego porozumienia w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt f) akapit drugi ppkt (ii),

— bez uszczerbku dla ust. 3, 4 i 5, o sześć miesięcy przyjęcie wszelkich innych projektów przepisów technicznych (z wyjątkiem projektów zasad dotyczących usług),

od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 5 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne państwo członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie towarów w obrębie rynku wewnętrznego,

— bez uszczerbku dla ust. 4 i 5, o cztery miesiące przyjęcie projektu zasady dotyczącej usług, od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 5 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne państwo członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie usług lub swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług w obrębie rynku wewnętrznego.

W odniesieniu do projektu zasad dotyczących usług, szczegółowe opinie Komisji lub państw członkowskich nie mogą naruszać środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które zgodnie z prawem Unii mogą przyjmować państwa członkowskie, uwzględniając ich zróżnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów, jak również dziedzictwo kulturowe.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

Dane państwo członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie dotyczące działania jakie proponuje podjąć w wyniku otrzymania tego rodzaju opinii szczegółowych. Komisja wydaje komentarz w sprawie tej reakcji.

W odniesieniu do zasad dotyczących usług, dane państwo członkowskie podaje, w stosownym przypadku, powody dla których szczegółowe opinie nie mogą zostać uwzględnione.

3. Z wyłączeniem projektów zasad dotyczących usług, państwa członkowskie odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych o dwanaście miesięcy od daty otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 5 ust. 1, jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, Komisja ogłosi zamiar zgłoszenia wniosku lub przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji w tej sprawie zgodnie z art. 288 TFUE.

4. Państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o 12 miesięcy, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, określonego w art. 5 ust. 1, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po tej dacie Komisja ogłosi, że przedłożony projekt przepisu technicznego dotyczy kwestii objętej wnioskiem w sprawie dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji przedstawionym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 288 TFUE.

5. Jeżeli w okresie obowiązywania zasady *standstill*, określonej w ust. 3 i 4, Rada przyjmie stanowisko, to okres ten, z zastrzeżeniem ust. 6, zostaje przedłużony do 18 miesięcy.

6. Obowiązki określone w ust. 3, 4 i 5 wygasają:

- a) gdy Komisja powiadomi państwa członkowskie, że nie zamierza już przygotowywać wniosku w sprawie lub przyjmować wiążącego aktu;
- b) gdy Komisja poinformuje państwa członkowskie o wycofaniu swojego wniosku lub projektu;
- c) gdy Komisja lub Parlament Europejski i Rada przyjmą wiążący akt.

7. Ustępy 1–5 nie stosują się w przypadkach, gdy:

- a) z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do zasad dotyczących usług, również do porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, państwo członkowskie jest zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie bez możliwości jakichkolwiek konsultacji, lub
- b) z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne okoliczności odnoszące się do ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony deponentów, inwestorów i osób ubezpieczonych, państwo członkowskie jest zobowiązane natychmiast przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.

W powiadomieniu określonym w art. 5, państwa członkowskie przedstawiają powody pilności podjętych środków. Komisja najszybciej jak to możliwe przedstawia opinie w sprawie powiadomienia. Podejmuje ona stosowne działanie w przypadkach, gdy procedura ta jest niewłaściwie stosowana. Parlament Europejski jest na bieżąco informowany przez Komisję.

Artykuł 7

1. Artykuły 5 i 6 nie stosują się do tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie:

- a) są zgodne z wiążącymi aktami Unii, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych i zasad dotyczących usług;
- b) wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług w Unii;
- c) stosują klauzule bezpieczeństwa, wprowadzone przez wiążące akty Unii;
- d) stosują przepisy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4).

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

- e) ograniczają się do wykonania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - f) ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. f), zgodnie z wnioskiem Komisji zmierzającym do usunięcia przeszkód w handlu lub, w przypadku zasad dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.
2. Artykuł 6 nie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich zakazujących produkcji, o ile nie utrudniają swobodnego przepływu towarów.
 3. Artykuł 6 ust. 3-6 nie stosuje się do porozumień dobrowolnych, określonych w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (ii).
 4. Artykuł 6 nie stosuje się do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, określonych w art. 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi ppkt (iii).

Artykuł 8

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu co dwa lata sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy.

Komisja publikuje roczną statystykę w zakresie otrzymanych powiadomień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Przepis techniczny przyjmowany przez państwo członkowskie musi zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie towarzyszy jego urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określają państwa członkowskie.

Artykuł 10

Dyrektywa 98/34/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B w załączniku III do uchylonej dyrektywy oraz w części B w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK I**Orientacyjny wykaz usług nieobjętych przepisami art. 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi****1. USŁUGI, KTÓRE NIE SĄ ŚWIADCZONE „NA ODLEGŁOŚĆ”**

Usługi świadczone w fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli korzystają oni z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta za pomocą sieci komputerowej;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

2. USŁUGI, KTÓRE NIE SĄ ŚWIADCZONE „DROGĄ ELEKTRONICZNĄ”

— Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty (banknoty, bilety kolejowe);
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne.

— Usługi „off-line”: dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach.

— Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem;
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie;
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne;
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

3. USŁUGI, KTÓRE NIE SĄ ŚWIADCZONE „NA INDYWIDUALNE ŻĄDANIE ODBIORCY USŁUG”

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z „punktu do wielu punktów”):

- a) usługi rozpowszechniania telewizyjnego (włącznie z usługami sekwencyjnego udostępniania audycji), określone w art. 1 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2010/13/UE;
 - b) usługi przesyłania sygnału radiowego;
 - c) teletekst (telewizyjny).
-

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK II

Niewyczerpujący wykaz usług finansowych określonych w art. 1 ust. 4

- Usługi inwestycyjne
- Usługi ubezpieczenia i reasekuracji
- Usługi bankowe
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych
- Usługi związane z obrotem transakcjami terminowymi i opcjami

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne, określone w załączniku do dyrektywy, 2004/39/WE usługi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;
- b) usługi należące do rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu, określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾;
- c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, określonej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁾.

—

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK III**Część A****Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian**

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37)

Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dz.U. L 217 z 5.8.1998, s. 18)

Część 1 tytuł H w załączniku II do Aktu przystąpienia Tylko w zakresie odniesień do dyrektywy 98/34/WE,
z 2004 r. zawartych w pkt 2

(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 68)

Dyrektywa Rady 2006/96/WE

(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 81)

Tylko w zakresie odniesień do dyrektywy 98/34/WE,
zawartych w art. 1Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Tylko art. 26 ust. 2
nr 1025/2012

(Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12)

Część B**Terminy transpozycji do prawa krajowego**

(o których mowa w art. 10)

Dyrektywa	Termin transpozycji
98/34/WE	—
98/48/WE	5 sierpnia 1999 r.
2006/96/WE	1 stycznia 2007 r.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 akapit pierwszy zwrot wprowadzający	Artykuł 1 ust. 1 zwrot wprowadzający
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 1	Artykuł 1 ust. 1 lit.a)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi pakt (i)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi pakt (ii)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 1 ust. 1 lit. b) akapit drugi pakt (iii)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit trzeci	Artykuł 1 ust. 1 lit. b) akapit trzeci
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty zwrot wprowadzający	Artykuł 1 ust. 2 zwrot wprowadzający
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 2 lit. a)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 2 akapit czwarty tiret drugie	Artykuł 1 ust. 2 lit. b)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 3	Artykuł 1 ust. 1 lit. c)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 4	Artykuł 1 ust. 1 lit. d)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. e) akapit pierwszy
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit trzeci	Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit czwarty	Artykuł 1 ust. 5
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty zwrot wprowadzający	Artykuł 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi zwrot wprowadzający
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi pakt (i)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 5 akapit piąty tiret drugie	Artykuł 1 ust. 1 lit. e) akapit drugi pakt (ii)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit pierwszy
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi zwrot wprowadzający	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi zwrot wprowadzający
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi pakt (i)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi pakt (ii)
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit drugi pakt (iii)

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit trzeci	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit trzeci
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 11 akapit czwarty	Artykuł 1 ust. 1 lit. f) akapit czwarty
Artykuł 1 akapit pierwszy pkt 12	Artykuł 1 ust. 1 lit. g)
Artykuł 1 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 6
Artykuł 5	Artykuł 2
Artykuł 6 ust. 1 i 2	Artykuł 3 ust. 1 i 2
Artykuł 6 ust. 3 zwrot wprowadzający	Artykuł 3 ust. 3 zwrot wprowadzający
Artykuł 6 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 3 ust. 3 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 3 ust. 3 lit. b)
Artykuł 6 ust. 3 tiret czwarte	Artykuł 3 ust. 3 lit. c)
Artykuł 6 ust. 4 zwrot wprowadzający	Artykuł 3 ust. 4 zwrot wprowadzający
Artykuł 6 ust. 4 lit. c)	Artykuł 3 ust. 4 lit. a)
Artykuł 6 ust. 4 lit. d)	Artykuł 3 ust. 4 lit. b)
Artykuł 6 ust. 5 – 8	Artykuł 3 ust. 5 – 8
Artykuł 7	Artykuł 4
Artykuł 8	Artykuł 5
Artykuł 9 ust. 1–5	Artykuł 6 ust. 1–5
Artykuł 9 ust. 6 zwrot wprowadzający	Artykuł 6 ust. 6 zwrot wprowadzający
Artykuł 9 ust. 6 tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 6 lit. a)
Artykuł 9 ust. 6 tiret drugie	Artykuł 6 ust. 6 lit. b)
Artykuł 9 ust. 6 tiret trzecie	Artykuł 6 ust. 6 lit. c)
Artykuł 9 ust. 7 akapit pierwszy zwrot wprowadzający	Artykuł 6 ust. 7 akapit pierwszy zwrot wprowadzający
Artykuł 9 ust. 7 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 7 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 9 ust. 7 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 6 ust. 7 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 9 ust. 7 akapit drugi	Artykuł 6 ust. 7 akapit drugi
Artykuł 10 ust. 1 zwrot wprowadzający	Artykuł 7 ust. 1 zwrot wprowadzający
Artykuł 10 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 1 lit. a)
Artykuł 10 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 7 ust. 1 lit. b)
Artykuł 10 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 7 ust. 1 lit. c)
Artykuł 10 ust. 1 tiret czwarte	Artykuł 7 ust. 1 lit. d)
Artykuł 10 ust. 1 tiret piąte	Artykuł 7 ust. 1 lit. e)
Artykuł 10 ust. 1 tiret szóste	Artykuł 7 ust. 1 lit. f)
Artykuł 10 ust. 2, 3 i 4	Artykuł 7 ust. 2, 3 i 4
Artykuł 11 zdanie pierwsze	Artykuł 8 akapit pierwszy

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

Dyrektywa 98/34/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 11 zdanie drugie	Artykuł 8 akapit drugi
Artykuł 12	Artykuł 9
Artykuł 13	—
—	Artykuł 10
Artykuł 14	Artykuł 11
Artykuł 15	Artykuł 12
Załącznik III	—
Załącznik IV	—
Załącznik V	Załącznik I
Załącznik VI	Załącznik II
—	Załącznik III
—	Załącznik IV